

ด่วนมาก

ที่ นร 0708.1/ 332

สำนักงานประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400

14 พฤษภาคม 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0503/5269

ลงวันที่ 10 เมษายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงานประมาณเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ. ในประเด็นที่กระทรวงแรงงานขอแก้ไขเพิ่มเติม หรือประเด็นอื่นที่เห็นสมควร เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ. จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและสถานประกอบการ โดยเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพสามารถพัฒนาตนเองเพื่อโอกาสในการมีงานทำที่ดีขึ้น รวมทั้งสถานประกอบการมีโอกาสสรรหาแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน อันจะส่งผลถึงความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงเห็นสมควรที่คณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมบางประการ ดังนี้

1. ร่างฯ มาตรา 6 (3) และ (4) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการประกอบอาชีพมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจำแนกและกำหนดระดับความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และประเมินช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับความสามารถ นั้น อาจเกิดความซ้ำซ้อนกับการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติจะกำหนดการทดสอบทั้งภาคความรู้และภาคทักษะสำหรับผู้เข้าทดสอบในแต่ละสาขาอาชีพ โดยแบ่งตามระดับความสามารถตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 3 จึงเห็นควรนำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติมาใช้ในการประเมินความสามารถผู้ประกอบอาชีพ

/ส่วนการกำหนด...

ส่วนการกำหนดอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับความสามารถ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2548 เห็นชอบอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอ้างอิงกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน ใน 11 อุตสาหกรรม 30 สาขาอาชีพ ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างเสนอ เพื่อให้ภาคเอกชนใช้เป็น มาตรฐานขั้นต่ำในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนให้กับผู้ประกอบการอาชีพตามระดับฝีมือแรงงานได้อย่าง เหมาะสมและเป็นธรรม แต่ไม่เป็นการบังคับใช้เช่นเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบ อาชีพ พ.ศ. หากมีความจำเป็นต้องกำหนดอัตราค่าจ้างในสาขาอาชีพอื่นเพิ่มเติม เห็นควรให้ คณะกรรมการค่าจ้างดำเนินการเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกัน

2. ร่างฯ มาตรา 16 ให้มีศูนย์ประเมินความสามารถในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน นั้น เห็นว่าอาจทำให้เกิดความไม่ยืดหยุ่นในการจัดโครงสร้างองค์กรและการบริหารกำลังคนของกรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน เช่น ในกรณีที่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณและกำลังคน การทำหน้าที่ตามที่กำหนดให้เป็น หน้าที่ของศูนย์ประเมินความสามารถ ตามร่างฯ มาตรา 16 (1) (2) (3) และ (4) นั้น กรมพัฒนา ฝีมือแรงงานอาจกำหนดให้หน่วยงานในสังกัดที่มีศักยภาพ หรือมีภารกิจที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุน กับหน้าที่ดังกล่าวดำเนินการได้โดยไม่จำเป็นต้องตั้งเป็นหน่วยงานใหม่รองรับเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เห็นควรแก้ไขบทบัญญัติจาก “ให้มีศูนย์ประเมินความสามารถในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และให้ทำ หน้าที่ ดังนี้” เป็น “ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นศูนย์ประเมินความสามารถ และให้ทำหน้าที่ ดังนี้”

3. ร่างฯ มาตรา 19 วรรค 2 ให้ศูนย์ประเมินความสามารถที่เป็นองค์กรอาชีพ เรียกเก็บค่าบริการจากผู้ประเมินความสามารถได้ไม่เกินอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด นั้น มีความเห็นว่า น่าจะเป็นความคลาดเคลื่อนในการบัญญัติ เห็นควรแก้ไขเป็น “ให้ศูนย์ประเมินความสามารถที่เป็น องค์กรอาชีพเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ขอรับรองความสามารถได้ไม่เกินอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด”

4. ร่างฯ มาตรา 26 วรรค 2 ระยะเริ่มแรกของกองทุน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรการบริหารงานต่าง ๆ เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 มาตรา 12 กำหนดหลักการในการจ่ายเงิน เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนว่า การจ่ายเงินเป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการใด ๆ ให้กระทำได้ แต่โดยกฎหมาย กอปรกับร่างมาตรา 26 (1) กำหนดให้กองทุนประกอบด้วยเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เมื่อเริ่มแรก ของการจัดตั้งกองทุนและสนับสนุนเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น ฉะนั้น การจ่ายเงินให้แก่กองทุน จะต้องตั้งงบประมาณสำหรับกองทุนไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จึงมีประเด็นว่า

ตามร่างมาตรา 26 วรรค 2 ดังกล่าว เงินงบประมาณที่กำหนดให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดสรรให้แก่กองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะจัดสรรให้จากเงินงบประมาณส่วนใด กล่าวคือ จะจัดสรรจากเงินงบประมาณในส่วนของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือเงินงบประมาณที่ขอตั้งไว้สำหรับกองทุน หากจะจัดสรรจากเงินงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับกองทุนก็ไม่มี ความจำเป็นจะต้องกำหนดความในร่างฯ มาตรา 26 วรรค 2 ดังกล่าวไว้อีก

5. ร่างฯ มาตรา 26 วรรค 3 ในกรณีที่กองทุนมีบัญชีมากกว่า 500 ล้านบาท ให้ใช้จ่ายเงินจากกองทุนดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มีความเห็นว่า การกำหนดกรอบวงเงินเป็นเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินกองทุนดังกล่าวก็เพื่อสร้างความมั่นคงของกองทุน แต่ในทางปฏิบัติอาจเป็นปัญหาในการบริหารจัดการในกรณีที่มีเงินรายได้จำกัด จึงไม่ควรกำหนดไว้ในร่างฯ ดังกล่าว นอกจากนี้ เห็นควรเพิ่มเติมความในร่างมาตรา 26 วรรคท้าย ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อให้เกิดความชัดเจน โปร่งใส และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. หากสามารถใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในการประเมินช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความสามารถได้แล้ว ค่าใช้จ่ายตามร่างฯ มาตรา 28 (2) ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนด จึงเห็นควรแก้ไขร่างมาตรา 28 เป็น “คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนในแต่ละปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนได้ตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงความประหยัดและความคุ้มค่า”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

สำนักจัดทำงบประมาณด้านสังคม 2

โทร. 0 2618 5064

โทรสาร 0 2273 9418